LIDA Stories

lidastories.net

बिहान चराचुरुङ्गीहरूको आवाज / Il cinguettio degli uccelli al mattino

LIDA Portugal
Vilius Aistis Vilimas
Anup Aryal (ne), Andrea Ciasca Marra (it)

This work is licensed under a Creative Commons Attribution 4.0 International License.
https://creativecommons.org/licenses/by/4.0

बिहान चराचुरुङ्गीहरूको आवाज

Il cinguettio degli uccelli al mattino

LIDA Portugal
Vilius Aistis Vilimas
Anup Aryal
5
नेपाली ne / Italiano it

युलिया, उनका श्रीमान् र उनकी सानी छोरी युक्रेनको एउटा सानो, शान्त गाउँमा बस्थे। युलियालाई हरेक बिहान चराको आवाजले ब्युँझिएको मन पर्थ्यो। घरबाट टाढा बस्छु वा बिहान चराको आवाज बिना ब्युँझन्छु भनेर उनले कहिल्यै सोचेकी थिइनन्।

. . .

Yulia, suo marito e la loro bambina vivevano in un piccolo villaggio tranquillo in Ucraina. Yulia amava svegliarsi al mattino col canto degli uccelli. Non avrebbe mai pensato di vivere lontano da casa e di non essere svegliata, al mattino, dal cinguettio degli uccelli.

उनका श्रीमान् सधैँ पर्याप्त पैसा नभएको गुनासो गर्थे र उनले धेरै रक्सी पिउन थाले। उनीहरूले पोर्चुगलमा आफ्नो भाग्य प्रयास गर्ने निर्णय गरे। सायद त्यहाँ उनीहरूले घर बनाउन र आफ्नो परिवारको लागि राम्रो भविष्य बनाउन धेरै पैसा कमाउन सक्छन्।

. . .

Suo marito si lamentava sempre di non avere abbastanza denaro e cominciò a ubriacarsi. Decisero di tentare la fortuna in Portogallo. Forse lì avrebbero potuto guadagnare di più, costruire una casa e un futuro migliore per la loro famiglia.

युलियाले आफ्नो नयाँ घर धेरै छिटो अपनाइन र उनले सफाई कर्मचारीको रूपमा काम गर्न थालिन्। उनका ग्राहकहरूले उनको कडा परिश्रम र उनको विनम्र मनोवृत्तिको धेरै नै प्रशंसा गरे। अर्कोतर्फ, उनका श्रीमानले आफुलाई एक्लो र टाढिएको महसुस गरे। उनको रक्सी पिउने समस्याको कारण रोजगारदाताहरूले उनलाई विश्वास गरेनन् र उनलाई काम दिएनन्।

. . .

Yulia si adattò bene alla nuova casa, e cominciò a lavorare come donna delle pulizie. I suoi clienti apprezzavano molto il suo duro lavoro e il suo atteggiamento educato. Suo marito, invece, si sentiva sempre più emarginato. A causa del bere, i datori di lavoro non si fidavano di lui e non gli davano lavoro.

युलिया महिला आश्रयमा गइन्, जहाँ उनले लामो समयको तुलनामा आफूलाई सुरक्षित महसुस गरिन्। उनले त्यस्तो महसुस आफु बिहान चराचुरुङ्गीहरूको आवाजले ब्युँझिएको बेला देखि गरेकी थिइनन्।

. . .

Yulia andò ad un centro di accoglienza per donne, dove si sentì più al sicuro di quanto le fosse accaduto da molto tempo. Non si sentiva così da quando si svegliava al canto degli uccelli al mattino.

एक दिन ऊ युलियामाथि चिच्याउन र कराउन थाल्यो। त्यसपछि उसले उनलाई धकेल्न थाल्यो। युलियामाथि कराउने र हात उठाउने बानी झन् झन् बढ्यो, विशेष गरी तब जब ऊ रक्सी पिएर आउँथ्यो। युलिया, आफु र छोरी दुबैको लागि डराएकी थिइन्, तर उनलाई के गर्ने हो भन्ने कुरा थाहा थिएन।

. . .

Un giorno cominciò a gridare contro Yulia. Poi prese a spintonarla. Le urla e le botte si intensificarono, specialmente quando era ubriaco. Yulia aveva paura per sé e per sua figlia, ma non sapeva cosa fare.

जब युलिया अन्ततः भाँचिएको हात लिएर अस्पतालको आकस्मिक कक्षमा जानुपर्‍यो, उनीहरूले उनलाई पोर्चुगलमा घरेलु हिंसा ठुलो समस्या भएको बताए। उनीहरूले यो अपराध भएको भन्दै प्रहरीमा उजुरी गर्न युलियालाई सुझाव दिए।

. . .

Quando Yulia finì al Pronto Soccorso con un braccio rotto, le dissero che la violenza domestica era un grande problema in Portogallo. Le dissero anche che era un crimine, e che lei avrebbe dovuto denunciarlo alla polizia.

युलियाको सहनशक्ति सकिएको थियो र उनी थाकिसकेकी थिइन् र आफ्नी सानी छोरी यस्तो घरमा हुर्कोस् जहाँ उनले हरेक दिन हिंसा देख्नु परोस् भन्ने कदापी चाहँदैन थिइन्। युलियाले महसुस गरिन् कि दुर्व्यवहारका लक्षणहरू त विभिन्न रूपमा त्यहाँ सधैँदेखि नै थिए।

. . .

Yulia era esausta e non voleva che sua figlia crescesse in una casa dove era testimone di violenze quotidiane. Si rese conto che i segni degli abusi c’erano sempre stati, anche se in forme diverse.